

Jozef De Witte verlaat Centrum voor Gelijkheid van Kansen

Racismebestrijder wordt manager Nationaal Orkest

Het is een carrièreswitch die kan tellen, van bestrijder van elke vorm van discriminatie naar manager van een klassiek orkest. Jozef De Witte moet alleen nog het fiat van voogdijminister Didier Reynders krijgen.

YES DELEPEIRE EN GEERT VAN DER SPEETEN

Op een dag vind je de andere job van je leven

'Je vertrekt beter vóór je iets beu bent', zegt Jozef De Witte. En dus ruilt hij op zijn 61ste het Gelijkheidscentrum voor het Nationaal Orkest van België. Een late carrièreswitch die kan tellen. Iets wat de vier topmanagers met wie we spraken hem voordeden. Zij zijn geen uitzonderingen, zegt arbeidspsychologe Nele De Cuyper (KU Leuven). 'Ze springen omdat ze het kunnen.'

KIM CLEMENS, FOTO'S FILIP DE SMET

Van discriminatie naar klassieke muziek. Van reclame naar kanker. Van een winkelketen naar een bed and breakfast. Geen evidente sprongen voor mensen op het hoogtepunt van hun carrière. 'Het komt wel vaker voor bij hooggeschoolden die al heel wat bereikt hebben', zegt arbeidspsychologe Nele De Cuyper. 'Ergens halfweg of in hun latere carrière herevalueren ze hun loopbaan. Wat hebben ze al gedaan, en welke ambities hebben ze nog? Dat kan leiden tot een nieuwe keuze. Vaak

een heel persoonlijke of zelfs een ideologische. Ik geloof dan ook niet dat oudere werknemers perse willen uitbollen. Ik geloof heel sterk dat ze nog even bevlogen, even gepassioneerd kunnen zijn.' Toch is zo'n late switch niet voor iedereen weggelegd. 'Ze doen het omdat ze het kunnen. Ze hebben de financiële draagkracht en de status die hen de vrijheid en de flexibiliteit geeft om zo'n risico te nemen. En natuurlijk wordt ook niet iedereen gevraagd voor zo'n mooie nieuwe functie.'

DEZE TOPMANAGERS SLOEGEN NET ALS JOZEF

MARC MICHILS (61)

WAS: CEO bij Saatchi & Saatchi

IS: Directeur van Kom op Tegen Kanker

Waarom ben je eind 2012 vertrokken?

'Eigenlijk uit nieuwsgierigheid en de professionele ambitie om mijn kennis en ervaring in een ander domein toe te passen. Tien jaar lang heb ik aan het hoofd gestaan van mijn eigen communicatiebureau en daarna nog eens tien jaar toen het was opgegaan in Saatchi & Saatchi. Dat deed ik met plezier, maar op een gegeven moment had ik zin in iets anders en ben ik gesprongen. Weg uit mijn comfortzone. Dat vraagt energie. Mijn bedoeling is nooit geweest om het wat rustiger aan te gaan doen. Dan was ik wel in mijn oude job gebleven.'

Wat heb je meegenomen?

'Non-profit kan veel leren van profit en omgekeerd. Mijn invloed is duidelijk zichtbaar in de nieuwe Iedereen tegen Kanker-campagne. Ik heb ook mijn stempel gedrukt op de interne

cultuur, het personeelsbeleid, de opleidingen. Omgekeerd leer ik zelf enorm veel bij van de inzet en de motivatie van de vrijwilligers en de actievoerders. Daar zie ik een positivisme en een menselijkheid die ik eerder nog niet had ervaren.'

Zijn er dingen die je mist?

'De reclamewereld is wat opener en spontaner, deze wereld is bedachtzamer. Het is heel plezierig te weten dat je kankerpatiënten helpt en hun levenskwaliteit verhoogt. Maar evengoed haalde ik er toen voldoening uit om een merk vooruit te helpen en ideeën te bedenken. Ik ben dan ook blij dat ik nog steeds word gevraagd om in jury's en adviesraden te zetelen. Ik wil de reclamewereld niet helemaal lossen. Ik sta nog met twee tenen in mijn oude job en met anderhalf been in de nieuwe.'

En wat hierna?

'Ik heb tien jaar lang mijn eerste job gedaan, tien jaar mijn eigen bureau en tien jaar Saatchi & Saatchi. Ik heb dus nog zeker acht jaar Kom op Tegen Kanker te gaan.'

JOHAN VRIENS (59)

WAS: manager bij Dille & Kamille

IS: baas van eigen B&B Rosari

Waarom ben je in 2011 vertrokken?

'Ik kon kiezen. Ofwel aanvaardde ik de directiefunctie die ze me hadden aangeboden en koos ik voor een heel ander leven. Ofwel ging ik volledig voor mijn geesteskind, Rosario. Ruim tien jaar eerder had ik een oud klooster gekocht, en er een bed and breakfast van gemaakt waar ook bedrijven samenkomen, waar ruimte is voor stilte en reflectie, maar waar ook veel schrijvers en muzikanten logeren en optreden. Ik kon en wilde die twee jobs niet meer combineren. Tegelijk wilde ik ook niet elke dag meer van mijn klein paradijsje in Bever in de file naar Antwerpen gaan staan. Dus heb ik de knoop doorgehakt.'

Wat heb je meegenomen?

'De duurzame visie van